

[Per Stig Møller]

aktivt. Det, vi kan konstatere, er, at regeringen gennem skattereformen og den skærpede aktieavancebeskatning har svækket de private investorer. Det er rigtigt, for afkastet af aktier bliver nu beskattet hårdere end afkastet af obligationer, og det fremmer ikke investeringslysten. Derfor har man altså svækket det private incitament, og vi kan altså ikke gå ind for, at man hele tiden svækker de privates placering i erhvervslivet og så samtidig styrker de store fondes. Vi ville begge dele: øge mulighederne for fondene, men også øge de privates investeringsmuligheder. Det sidste mangler jo. Og derfor har vi sagt: Vi må i hvert fald sørge for det samme, som SF var inde på: at man har større råderet.

Poul Nødgaard (FP):

Det vil nok være mest rigtigt, at jeg først giver udtryk for, at vi i Fremskridtspartiet bestemt ikke er begejstrede for dette lovforslag. Og hvis det skal gennemføres – og det skal det jo nok, når det er regeringen, der fremsætter det – synes jeg, det skal følges op af en masse følgelovgivning. I den forbindelse vil jeg godt fremføre som noget væsentligt fra vores side, at der skal ske en såkaldt demokratisering både af Lønmodtagernes Dyrtingsfond og af ATP, f.eks. efter et urafstemningssystem – det må jo være vand på Socialdemokraternes mølle – således at de mange mennesker, der har penge stående i ATP og i Lønmodtagernes Dyrtingsfond, i meget, meget højere grad end nu bliver inddraget i beslutningsprocesserne. Nu skal jeg ikke rode op i den diskussion, Socialdemokratiet i de seneste dage har haft med hensyn til de »mange kasketter«; men sagen er jo den – det kan vi ikke komme uden om – at netop inden for dette system, ATP, Lønmodtagernes Dyrtingsfond osv., sidder der en hel masse mennesker med forskellige kasketter på, som har andre kasketter på forskellige andre steder, og dér synes jeg nok det var noget for specielt Socialdemokratiet at få ryddet op i.

Der er også noget andet, jeg vil fremføre, og som vi drøftede indgående i vores folketingsgruppe tidligere i dag, og det er, at hvis man vil gøre det, som lovforslaget her lægger op til, synes jeg, man samtidig skulle sige til de mennesker, der har penge stående de to steder – og det er jo mange, og man ved, hvem det er, ud fra CPR-numrene – at de har selvfølgelig fri

mulighed for at flytte pengene til et andet pensionsystem, når nu vi laver afgørende om på den måde, som man kan investere kapitalen på.

Læg mærke til, at den forhøjelse fra 2 til 3 pct., som fremgår af bemærkningerne, jo betyder, at Lønmodtagernes Dyrtingsfond kan placere op til 300 mio. kr. mere i en enkelt virksomhed bare ved denne udvidelse fra 2 til 3 pct.! Det er jo ikke småpenge, vi taler om.

I øvrigt vil jeg sige om forslaget, at jeg egentlig er forbavset over, at det er så kortfattet og i realiteten så dårligt underbygget, som det er – ikke fordi vi skal skrive os selv helt ihjel her i Folketinget, men jeg må sige, at det jo er et meget, meget omfattende forslag, der medfører meget store indgreb, også over for lønmodtagerne. Det er utroligt, at det har kunnet skrives på så lidt plads – ja, det kunne næsten have været skrevet på en serviet; mere står der ikke i det forslag inklusive bemærkningerne. Så jeg finder, at det langt fra er dybtgående nok, og derfor mener jeg, at der må kigges nærmere på det. I den forbindelse glæder jeg mig så over, at det ikke er sådan et hasteforslag som det, vi behandlede for et øjeblik siden. Det er altså et forslag, hvor vi i det næste par måneder kan få den fornødne tid til at prøve at se, om vi på forskellig vis kan få det forbedret. Men jeg kan nok allerede nu sige, at hvis det får den form, som det har her – og det vil altså sige, hvis ikke Socialdemokratiet og regeringen er indstillet på at lave en følgelovgivning på de områder, jeg her har nævnt – så skal man altså ikke regne med, at Fremskridtspartiet vil støtte lovforslaget.

Disse var ordene: få, men velmente.

(Kort bemærkning).

Poul Erik Dyrland (S):

Jeg kan sige til hr. Poul Nødgaard, at Socialdemokratiet ikke umiddelbart er indstillet på at lave nogen følgelovgivning. Men i forbindelse med det udvalgsarbejde, der nu kommer i gang vedrørende demokratiseringen, risikovurderingen osv., er vi selvfølgelig indstillede på, at hvis udvalget kommer med nogle meldinger, vil disse meldinger i hvert fald blive seriøst overvejet i partiet. Lad os se, hvad det kommer med. Det var det første, jeg ville sige.

For det andet kunne jeg egentlig godt tænke mig at spørge hr. Poul Nødgaard, om det er